

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๓/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ๓๘/๒๕๕๖

วันที่ ๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

เรื่อง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕
วรรคสอง (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๔๐ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๒๒๓
หรือไม่

ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (นายสรวุฒิ เนติโยธิน) ในคดีหมายเลขคำที่
๑๔๑๒/๒๕๕๖ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริง
ตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

นายสรวุฒิ เนติโยธิน ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้องคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมเป็นผู้ถูกฟ้องคดี
ต่อศาลปกครองกลาง เนื่องด้วยผู้ฟ้องคดีเคยรับราชการตำแหน่งปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง)
แต่ได้ลาออกจากราชการตามมาตรการการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง
ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา ประจำปี ๒๕๕๕
(สนามใหญ่) แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีมติในการประชุมคณะตุลาการศาลยุติธรรม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๖ ให้
ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่มีสิทธิเข้าสอบ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของ
ผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีสมัครเข้ารับราชการใหม่อีกถือได้ว่าอยู่ในหลักเกณฑ์ ตามมาตรา ๒๖ (๕)

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดี ในส่วนที่ตัดสิทธิไม่ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิเข้าสอบไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ผู้ฟ้องคดีเกรงว่าหากตนนำคดีนี้ไปฟ้องที่ศาลยุติธรรมจะไม่ได้รับการพิจารณาคืออย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นธรรม เนื่องจากผู้พิพากษาศาลยุติธรรมทุกคนเป็นผู้มีส่วนได้เสียในคดี เพราะผู้ถูกฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) มีอำนาจเลื่อนตำแหน่ง เลื่อนเงินเดือน และลงโทษผู้พิพากษาศาลยุติธรรมทุกคน ผู้ฟ้องคดีจึงต้องยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองกลางเพื่อขอให้เพิกถอนมติดังกล่าว และขอให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิเข้าสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตุลาการในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาที่มีการเปิดสอบในครั้งต่อไป โดยไม่ต้องใช้หนังสือรับรองการเป็นสมาชิกของเนติบัณฑิตยสภา ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมการสมัครสอบ และไม่ต้องตรวจร่างกายและจิตใจจากคณะกรรมการแพทย์ที่ผู้ถูกฟ้องแต่งตั้ง และขอให้ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ วรรคสอง (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๔๐ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๒๒๓ หรือไม่

ศาลปกครองกลางเห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ วรรคสอง (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๔๐ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๒๒๓ และศาลปกครองกลางจะต้องนำบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับแก่คดีนี้ ประกอบกับยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว จึงให้ส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีทั้งสองให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น

ให้ศาลส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างนั้นให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้ แต่ให้รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ร้องโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ วรรคสอง (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๓ หรือไม่ นั้น กรณีรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๓ ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๑-๒๔/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๗ วินิจฉัยไว้แล้วว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗๖ ซึ่งรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗๖ มีหลักการเช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มาตรา ๒๒๓ และบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวที่บัญญัติให้การดำเนินการของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการไม่อยู่ในอำนาจศาลปกครอง มีเจตนารมณ์ให้การบริหารงานบุคคลของผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมมีความเป็นอิสระ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่พิจารณาพิพากษารรณคดีได้อย่างมีอิสระ เป็นไปโดยถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ดังที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ ดังนั้น ประเด็นนี้จึงเป็นประเด็นที่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าวมาก่อนแล้ว จึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ วรรคสอง (๒) มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๘๑ นั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ บททั่วไป ซึ่งมีได้มีข้อความรับรองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ส่วนมาตรา ๔๐ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการรับรองสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรม และมาตรา ๘๑ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรมอันเป็นการที่รัฐจะต้องดำเนินการตาม

- ๔ -

แนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรมตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด ในขณะที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดเกี่ยวกับประเภทของคดีที่ศาลปกครองจะมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งได้ ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๘๑ มิได้มีข้อความใดที่บัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดประเภทของคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาของศาลใด ๆ จึงไม่เป็นกรณีที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญทั้งสามมาตรา คำโต้แย้งในส่วนนี้จึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมทุกคนเป็นผู้มีส่วนได้เสียในคดีที่ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดี เพราะผู้ถูกฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) มีอำนาจเลื่อนตำแหน่ง เลื่อนเงินเดือน และลงโทษผู้พิพากษาศาลยุติธรรมทุกคนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๐ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองกลาง นั้น เห็นได้ว่าเป็นเพียงการอ้างที่ไกลเกินกว่าเหตุและเป็นเพียงการคาดการณ์ล่วงหน้าเท่านั้น เนื่องจากในขณะที่ฟ้องคดีนี้ยังมิได้มีการกระทำใดที่แสดงให้เห็นว่าผู้พิพากษาศาลยุติธรรมได้พิจารณาคดีโดยไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรมแต่อย่างใด

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติหน้าที่
ประธานที่ประชุมคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(คำสั่งที่ ๓๓ /๒๕๕๖)

[Signature]

(นายจรัญ ภัคดีชนากุล)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

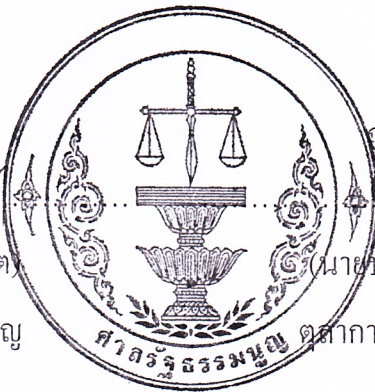
(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายสุรศักดิ์ มาประณีต)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายอุดมศักดิ์ นิตินนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ